AN & LOR
ATTORNEYS-AT-LAW
ក្រុមមេធាវី អន អេន ឡោ

ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្ត
សំរាប់ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០២១

ច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩ ត្រូវបានប្រកាសដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការឆ្លងរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ នៅក្នុងសហគមន៍ជាបន្តបន្ទាប់

ការប្រកាសដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់បន្ទាន់នៃច្បាប់ស្តីពីវិធានការទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃ ជំងឺកូវីដ-១៩ និង ជំងឺឆ្លង កាចសាហាវ និងប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងទៀតនេះ (ហៅកាត់ថា "**ច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩**") ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០២១។

គួរឱ្យកត់សម្គាត់ផងដែរថា រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (ហៅកាត់ថា "**រាជរដ្ឋាភិបាល**") ក៏ដូចជាមន្ត្រីសុខាភិបាលជួរមុខ បានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងសស្រាក់សស្រាំឥតឈប់ឈរក្នុងការរិះរកវិធានការ ដើម្បីទប់ស្កាត់នឹងការឆ្លងរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតដ៏កាចសាហាវនេះនៅក្នុងសហគមន៍ ក្នុងខណៈពេលដែលមនុស្សអសីលធម៌មួយចំនួនតូចមិនបានគោរពនូវវិធានការសុខាភិបាលរបស់រដ្ឋាភិបាល ហើយបានរត់គេចចេញពីកន្លែងធ្វើចត្តាឡីស័ក ដែលជាហេតុបង្កឱ្យមានការផ្ទុះឡើងនៃការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ នៅក្នុងសហគមន៍នាពេលថ្មីៗនេះ។

១. វិសាលភាព និងគោលបំណង

ច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩នេះចែកចេញជា ៦ ជំពូក និង ១៨ មាត្រា ដែលមានវិសាលភាពអនុវត្តនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ច្បាប់នេះបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងការពារសុខុមាលភាពសាធារណៈ និងអាយុជីវិត ជាពិសេស គឺដើម្បីទប់ស្កាត់ទៅនឹងការឆ្លងរាលដាលយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និង ជំងឺឆ្លងកាចសាហាវ និងប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងទៀត តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការសុខាភិបាល វិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀត។

២. វិធានការទប់ស្កាត់

ច្បាប់នេះបានដាក់ចេញនូវវិធានការចំនួន ០២ (ពីរ) ដើម្បីទប់ស្កាត់នូវការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងជំងឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះ៖

២.១. វិធានការសុខាភិបាល

រាជរដ្ឋាភិបាលមានសិទ្ធិក្នុងការដាក់ចេញនូវវិធានការសុខាភិបាលដែលចាំបាច់នានាដូចជា៖ ការធ្វើអនាម័យ ការពាក់ម៉ាស់ ការរក្សាគម្លាតសុវត្ថិភាពសង្គម ការយកសំណាកទៅវិភាគរកមេរោគកូវីដ-១៩ ការធ្វើចត្តាឡីស័ក ការចាក់វ៉ាក់សាំងការពារជំងឺកូវីដ-១៩ ការដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកដើម្បីទទួលការព្យាបាល ការធ្វើសេចក្តីប្រកាសសុខភាព និងវិធានការសុខាភិបាលផ្សេងទៀតដែលមានភាពចាំបាច់ដើម្បីឆ្លើយតប និងទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាល នៃជំងឺកូវីដ-១៩។ យ៉ាងណាមិញ វិធានការសុខាភិបាលទាំងនេះ នឹងមានចែងលម្អិតបន្ថែមក្នុងអនុក្រឹត្យរបស់ក្រសួង។

២.២. វិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀត

បន្ថែមទៅលើវិធានការសុខាភិបាលនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចដាក់ចេញជាបណ្ដោះអាសន្ននូវ វិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀតដែលចាំបាច់ក្នុងការទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបឱ្យបានទាន់ពេលវេលាទៅនឹងការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ផងដែរ តាមរយៈការរឹតត្បិត ឬ ការហាមឃាត់នូវៈ

ការធ្វើដំណើរ ការជួបជុំនានា និងការប្រមូលផ្ដុំមនុស្សដែលអាចបណ្ដាលឱ្យមានការឆ្លងជំងឺកូវីដ-១៩ ការធ្វើសកម្មភាពការងារ ឬមុខរបរដែលជាហានិភ័យ ឬជាប្រភពនៃការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើទំនិញដែលជាហានិភ័យ ឬជាប្រភពនៃការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ឬ ចាត់វិធានការក្នុងការបិទខ្ទប់នូវតំបន់ ឬ ទីកន្លែងមួយចំនួនដែលមានការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ព្រមទាំងវិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀតដែលមានភាពចាំបាច់ ក្នុងការឆ្លើយតប និងទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩។

នៅក្នុងករណីដែលចាំបាច់ និងបន្ទាន់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រគល់សិទ្ធិអំណាចទៅដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការខាងលើ និងធានាដល់ការអនុវត្តវិធានការខាងលើ សំដៅទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ឱ្យបានទាន់ពេលវេលា។

៣. បទប្បញ្ញត្តិដែលមានជាធរមាន

រាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិធានការសុខាភិបាល វិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀតដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងទប់ស្កាត់នូវការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលមានមុនពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ហើយមិនផ្ទុយពីច្បាប់នេះ ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តបន្តរហូតដល់មានបទប្បញ្ញត្តិថ្មីមកជំនួស។

៤. ទណ្ឌកម្ម

បុគ្គលរូបណាដែលមិនគោរព ឬ បំពានទៅលើវិធានការដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលនូវទណ្ឌកម្មដូចខាងក្រោមៈ

៤.១. ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល

ការសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មទៅលើអ្នករំលោភបំពានទៅលើវិធានការរដ្ឋបាល និងវិធានការផ្សេងទៀត គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវដាក់ចេញនូវវិធានការរដ្ឋបាលនោះ។

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនេះរាប់បញ្ចូលទាំងការព្យួរ ឬការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ វិញ្ញាបនបត្រ ឬលិខិតអនុញ្ញាតប្រកបអាជីវកម្ម ព្រមទាំងការបិទអាជីវកម្មទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីបុគ្គលណាមួយមិនពេញចិត្តលើសេចក្ដីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលខាងលើ បុគ្គលនោះអាចដាក់ពាក្យប្ដឹងតវ៉ាទៅរដ្ឋមន្ត្រី ឬប្រធានស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានសេចក្ដីសម្រេចពីការដាក់ទណ្ឌកម្មនោះ។

លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុងករណីដែលបុគ្គលនោះនៅតែមិនពេញចិត្តទៅនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬប្រធានស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចទៀត បុគ្គលនោះអាចដាក់ពាក្យបណ្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានសេចក្ដីសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ានោះ ។ យ៉ាងណាមិញ ការដាក់ពាក្យបណ្ដឹងតវ៉ានេះមិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសេចក្ដីសម្រេចស្ដីពីការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងលើនេះឡើយ។

៤.២. ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ

ច្បាប់នេះមានចែងអំពីបទល្មើសចំនួន ០៦ (ប្រាំមួយ) ប្រភេទដូចខាងក្រោម៖

៤.២.១. បទគេចវេះពីការធ្វើចត្តាឡីស័ក ឬ គេចចេញពីកន្លែងធ្វើចត្តាឡីស័ក

ពិន័យអន្តរការណ៍ នឹងត្រូវបានដាក់ចេញទៅលើបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលគេចវេះ ឬ គេចចេញពីកន្លែងធ្វើចត្តាឡីស័ក ក្នុងអំឡុងពេលដែលធ្វើចត្តាឡីស័កដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដោយស្របតាមអនុក្រឹត្យ។

ប្រសិនបើជនណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបំពានខាងលើនេះ បណ្តាលឱ្យមានការចម្លងជំងឺកូវីដ-១៩ ទៅអ្នកដទៃ ជននោះនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០. ០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល។

៤.២.២. បទគេចវេះពីការព្យាបាល ឬគេចចេញពីទីកន្លែងព្យាបាល

រាល់អំពើនៃការប្រព្រឹត្ត ឬ ប៉ុនប៉ងក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើគេចវេះពីការតម្រូវឱ្យទទួលការព្យាបាល ឬគេចចេញពីទីកន្លែងព្យាបាលដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាលនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

ក្នុងករណីដែលអំពើខាងលើបានបណ្តាលឱ្យមានការចម្លងជំងឺកូវីដ-១៩ដល់អ្នកដទៃ នោះការផ្តន្ទាទោសនឹងធ្ងន់ជាងមុន ដោយត្រូវដាក់ពន្ធនាគារពី ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ។

៤.២.៣. បទចម្លងដោយចេតនានូវជំងឺកូវីដ-១៩ ដល់អ្នកដទៃ

អំពើចម្លងជំងឺកូវីដ-១៩ដោយចេតនាទៅអ្នកដទៃ មិនថាតាមមធ្យោបាយអ្វី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ។

យ៉ាងណាមិញ ការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារនេះត្រូវកើន ពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានការរៀបចំជាក្រុម ឬ អង្គការចាត់តាំង។

៤.២.៤. បទមិនគោរពវិធានរដ្ឋបាល

ដោយមិនគិតពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដទៃទៀត អំពើនៃការមិនគោរពដោយចេតនានូវវិធានការរដ្ឋបាលដែលបានដាក់ចេញស្របទៅតាមច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលរងពិន័យអន្តរការណ៍ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល។

ប្រសិនបើអំពើនេះបានបណ្តាលឱ្យមានការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ទៅអ្នកដទៃ នោះជនល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល។

លើសពីនេះ កាលបើអំពើខាងលើនេះបានបណ្តាលឱ្យមានការប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់

សុខមាលភាពសាធារណៈ នោះជនល្មើសនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

៤.២.៥. បទរារាំងដល់ការអនុវត្តវិធានការ

អំពើដែលរារាំង ឬបង្កជាឧបសគ្គដោយចេតនា ទៅដល់ការអនុវត្តវិធានការដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល។

បន្ថែមពីនេះ ក្នុងករណីដែលអំពើខាងលើធ្វើឱ្យមានការចម្លងជំងឺកូវីដ-១៩ ដល់អ្នកដទៃ ឬ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពសាធារណៈ នោះការផ្តន្ទាទោសនឹងកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ដោយត្រូវដាក់ពន្ធនាគារពី ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

៤.២.៦. ការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

មិនត្រឹមតែប្រជាពលរដ្ឋប៉ុណ្ណោះទេដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការទប់ស្កាប់នូវការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ សូម្បីតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក៏ត្រូវមានទំនួលខុសត្រូវលើបញ្ហានេះផងដែរ។ ច្បាប់នេះ បានដាក់ពិន័យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងឡាយណាដែលប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចតាមទំនើងចិត្ត ដោយរំលោភបំពានខុសពីគោលបំណងនៃច្បាប់នេះ ដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិសេរីភាព បូរណភាពរូបរាងកាយ ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលដទៃ ដោយឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលល្មើសនោះទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើរបស់ខ្លួនស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ក្នុងករណីដែលអំពើល្មើសនឹងមាត្រាណាមួយរបស់ជនបង្ក បង្កើតឱ្យមានបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នោះជនបង្កត្រូវទទួលខុសត្រូវទាំងចំពោះមុខច្បាប់នេះ និងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ។

៥. អញ្ញត្រកម្ម

ច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩នេះក៏មានចែងអំពីការលើកលែងឱ្យរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវ ឬ ទទួលបាននូវការសម្រាលការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌផងដែរ។

ជាពិសេសនោះគឺ ការលើកលែងឱ្យរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវ ឬ ទទួលបានការសម្រាលការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ មាត្រា៨ មាត្រា១០ និងមាត្រា១១ ប្រសិនបើត្រូវនឹងលក្ខខណ្ឌដែលច្បាប់តម្រូវ។ ដើម្បីរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវ ឬទទួលបានការសម្រាលការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ជនល្មើស ឬក្រុមគ្រួសាររបស់ជននោះ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន ឬការសហការដល់មន្ត្រីសុខាភិបាល ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ឱ្យបានទាន់ពេលវេលា។

យ៉ាងណាមិញ អញ្ញត្រកម្មនេះមិនអនុវត្តចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៩ (បទចម្លងដោយចេតនានូវជំងឺកូវីដ-១៩ ដល់អ្នកដទៃ) ឡើយ។

៦. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩ នេះគឺជាលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមួយដែលផ្តល់សិទ្ធិអំណាចជូនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីប្រើប្រាស់ដោយស្របច្បាប់នូវវិធានការដើម្បីទប់ស្កាត់នូវការចម្លងជំងឺកូវីដ-១៩ ជាពិសេសគឺដើម្បីឆ្លើយតបឱ្យទាន់ស្ថានការណ៍នៃព្រឹត្តការណ៍សហគមន៍ "២០ កុម្ភៈ" ដោយក្នុងនោះក៏ត្រូវអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ ១៩៩៣ ទាក់ទងនឹងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋផងដែរ។ បន្ថែមពីលើនេះ វិធានការដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីជំងឺកូវីដ-១៩នេះ ត្រូវបានគេជឿជាក់ថានឹងជួយកាត់បន្ថយនូវផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននៃជំងឺកូវីដ-១៩ទៅលើសេដ្ឋកិច្ចជាតិ សុខុមាលភាពសាធារណៈ និងជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងមូល៕

ប្រសិនបើលោកអ្នកមានចម្ងល់ទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្តនេះ លោកអ្នកអាចធ្វើការទំនាក់ទំនងមកកាន់ក្រុមការងារយើងខ្ញុំតាមរយៈអ៊ីម៉ែល info@anlor.legal ឬធ្វើការទំនាក់ទំនងមកកាន់អ្នកជំនាញរបស់យើងខ្ញុំដូចខាងក្រោម៖

អ្នកស្រីមេធាវី ឡោ កត្តិកា
នាយិកាគ្រប់គ្រង
ទូរស័ព្ទ: (+៨៥៥) ១២ ៨៩ ៨៩ ៥៥
អ៊ីម៉ែល: kattika@anlor.legal

លោកមេធាវី អន ប៊ុនណារិទ្ធ
នាយក
ទូរស័ព្ទ: (+៨៥៥)៨៥ ៩៩ ៩៩ ៣៩
អ៊ីម៉ែល: bunnarith@anlor.legal

ការបដិសេធន៍ទទួលខុសត្រូវ៖ *ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្តនេះត្រូវបានតាក់តែងឡើងក្នុងគោលបំណងជាជំនួយស្មារតីផ្នែកច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះស្ថិតក្នុងករណីណាក៏ដោយ ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្តនេះមិនត្រូវបានតាក់តែងឡើង ឬចាត់ទុកជាការផ្តល់ប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់ដែលលោកអ្នកអាចយកធ្វើជាអំណះអំណាង ឬជាមូលដ្ឋានច្បាប់នោះទេ។ ការផ្តល់ប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់គួរតែធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើអង្គហេតុជាក់ស្តែងនីមួយៗ។ ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្តនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិដោយក្រុមមេធាវី អន អេន ឡោ។ ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្តនេះមិនគួរត្រូវបានតាក់តែងឡើងវិញ ឬ បំលែងន័យសេចក្តី ទោះក្នុងរូបភាពណា ឬដោយវិធីសាស្ត្រណា មិនថាដោយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនោះឡើយ ប្រសិនបើគ្មានការព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រុមមេធាវីយើងខ្ញុំជាម្ចាស់ព្រឹត្តិបត្រគតិយុត្ត។*